

לפי הרמב"ם והשו"ע צריך לפרט כל חטא שיודע שנכשל בו (כמבואר בהקדמה לשמו"ע כאן), ועל כן הוספנו בסוף המחזור (עמוד קמה) את נוסח הוידוי כפי שתיקנו החיד"א והחיי אדם עפ"י א"ב שיפרש כל אדם את חטאיו. והרוצה לאומרו יאמרנו כאן במקום הוידוי הקצר.

קודם הוידוי יחשוב במחשבתו

הריני מקבל עלי מצות עשה של וידוי החטא כמו שציוני הבורא יתברך שמו בתורתו הקדושה "והתודו את חטאתם אשר עשו" (יסוד ושורש העבודה).

אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֹא לִפְנֵיךָ תִּפְלָתֵנוּ, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְּהַנְּתֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲוֵי פָּנִים וְקָשִׁי עֶרֶף, לֹאֲמַר לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ, אֲבָל חַטָּאנוּ עֲבֵרנוּ עֲבִירוֹת בְּשׁוֹנֵג.

עֲוִינוּ עֲבֵרנוּ עֲבִירוֹת בְּמִזִּיד.

פְּשַׁעֵנוּ עֲבֵרנוּ עֲבִירוֹת בְּמֶרֶד, לַחֲכָעִים.

אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְכֵן בְּגִלְגּוֹל הַקּוֹדֶם שֶׁלֵּנוּ וְאֲנָשֵׁי בֵּיתֵנוּ.

חַטָּאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה, וְאַתָּה נִשְׁאָת עֹן חַטָּאתִי סִלָּה:

אֲשַׁמְנוּ, אֲנַחְנוּ אֲשָׁמִים.

בְּגִדְנוּ, לֹא הִכְרַנו בְּטוֹבָה שְׂאתָה מִמֵּיב עֲמֵנוּ, וְאַף הִשְׁבֵּנוּ רַעַה תַּחַת טוֹבָה לַה' וּלְחִבְרֵינוּ.

⁸ זוהר פרשת נשא קכט: ⁹ שערי אורה שער ט' ספירה ב. ונרמזים בו ארבע הוי"ות בארבעת מילוייהם וכל סודות התפילה תלויים בהם (ובשער הכוונות ד"ח ע"ב).

הגיון תפילת העמידה – ערבית, שחרית, מנחה **לבי** נה

גִּזְלָנוּ, לקחנו בכח מחברינו, גזלנו את הרבים, וגזל שינה.
דִּבְרָנוּ דְּפִי דברנו ננאי בהקב"ה ובבני אדם, וי"א דיברנו אחד בפה ואחד בלב.
וְלִשׁוֹן הָרַע, דברנו לשון הרע.
הָעֵינֵינוּ, קלקלנו מה שהיה ישר.
וְהִרְשָׁעֵנוּ, גרמנו לאחרים לעשות רע.
זָדְנוּ, עשינו עבירות במזיד.
חִמְסָנוּ, הכרחנו את חברנו למכור לנו.
מִפְלָנוּ שָׁקָר וּמִרְמָה, נתחברנו לעוברי עבירה והעללנו עלילות רשע על חברינו.
יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת, לחברינו, וידענו שהוא רע לו.
בִּזְבָּנוּ, הבטחנו ולא קיימנו.
כַּעֲסָנוּ, כעסנו.
לִצְנוּ, לעגנו על בני אדם, או על פעולות חיוביות.
מִרְדְּנוּ, עשינו עבירה משום שאין אנו מאמינים באיסור העבירה שהיא אסורה.
מִרְיָנוּ דְּבִרְיָךְ, סרבנו לשמוע בקול ה'.
נֶאֱצָנוּ, הכעסנו את ה' בעוונותינו.
נֶאֱסָנוּ, כל איסורי עריות ואביזריהו.
סָרְרָנוּ, סרנו מעבודת הבורא ומהדרך הנכונה.
עֵוִינוּ, עשינו עבירות במזיד למלא תאוותינו.
פִּשְׁעֵנוּ, מרדנו ופרקנו עול תורה ומצות.
פִּגְמָנוּ בְּאוֹת פְּרִיַת קִדְשׁ, ובשמות הקודש, ובעולמות, ע"י עוונותינו הרבים.
צָרְרָנוּ, גרמתי צרות לאחרים. צַעֲרָנוּ אָב וָאִם,
קִשְׁינוּ עֲרָךְ, הקשינו ליבנו להתחזק ברעה, ולמרות שנענשנו לא עשינו תשובה.
רִשְׁעֵנוּ, עשינו מעשים רעים (כגון, המרים יד על חבריו, גונב, גזל וכדו').

שְׁחַתְנֹנוּ, השחתנו כל דבר ערוה ותולדותיה, (חיבוק נשוק, זרע לבטלה), עבודה זרה.
תַּעֲבֹבֵנוּ, מעשי תועבה (כנון, עבודה זרה, מאכלות אסורות).
תַּעֲיִנֵנוּ בדרכנו ובבחירתנו. **וְתַעֲתַעְנֵנוּ**, התעינו גם אחרים.
וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. ולא החשבנו בעינינו את המצות.

וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

(בחזרת הש"ן מוסף "אשמנו מכל עס").

מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם מה יש לנו לומר לפניך ה' היושב במרומים.
וּמָה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. ומה יש לנו לפרט את דברינו לפניך ה'
הנמצא בשמים.

הֲלֹא הִנֵּסְתָּרוֹת וְהִנְגַּלְוֹת אָתָּה יוֹדֵעַ. הרי אתה יודע את כל הדברים
הנסתרים והגלויים.

אָתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם, אתה יודע כל סודות העולם.

וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרִי כָל חֵי. ואת הדברים הנעלמים הנסתרים מעיני כל חי.

אָתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן, אתה בודק את כל בני האדם.

רוֹאֶה כְּלִיּוֹת וְלֵב. ובוחן מה יעצו הכליות ומחשבת הלב.

אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִפָּנֶיךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגְדְּ עֵינֶיךָ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עֲלֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ.

על סדר א"ב, באור ישר:

עַל חַטָּא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ

בְּאַנְסִי. נאנסתי והוכרחתי לעשות עבירה, ולא נזהרתי להנצל בתחבולות.

עַחֲשׁ"ל בְּבִלִי דַעַת. בשונג ולא שמתי ליבי לדעת את הדינים.

עַחֲשׁ"ל בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת. איסורי עריות, ובאביזריהו במחשבת, דיבור ומעשה.

עַחֲשׁ"ל בְּדַעַת וּבְמִרְמָה. ידעתי את האיסור ורימתי את עצמי שמותר.

עחש"ל בְּהִרְהוֹר הַלֵּב. טמאתי את נפשי בהרהורים אסורים היוצאים מהלב.
נאווה, תאוה, חמדה, עבודה זרה, הרהרתי דברי תורה
במבואות המטונפים, הרהורי עבירה, הרהרתי אחר רבי.

עחש"ל בְּיָדַי פָּחַת. התודתי רק בפה ולא נמרתי בליבי לעזוב את החטא.

עחש"ל בְּיָדָיו. במזיד, בכוונה.

עחש"ל בְּחֶזֶק יָד. חיוקתי ידי עוברי עבירה, כפיתי דעתי על אחרים שלא על פי דין.

עחש"ל בְּטִמְאֹת שְׁפָתַיִם. ניבלתי את פי והבאתי על שפתי טומאה.

עחש"ל בְּיֶצֶר הָרָע. גירתי את היצר הרע בעצמי על ידי הרהורי עבירה.

עחש"ל בְּיֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים. ידע את העבירה או לא ידעה. ביודעים
להורות ולא מורים, או לא יודעים ומורים.

עחש"ל בְּכַחַשׁ הכחשתי בממון שהיתי חייב.

ובְּכָזָב. הבטחתי ולא קיימתי.

עחש"ל בְּלִשׁוֹן הָרָע. דיברתי, שמעתי וקיבלתי אף בדבר שהוא אמת.

עחש"ל בְּמַרְאִית הָעֵיִן. עשיתי מצוות לעיני אחרים, ולא היה תוכי כברי.
ראיתי דבר ערוה וחמדתי אותה, הסתכלות בנשים,
בפני אדם רשע, בפני הכועס.

עחש"ל בְּנִשְׁךְ וּבְמַרְבִּית. הלואתי ברבית. (נשך – רבית שנושכת. ומרבית – שמתרבה חובו).

עחש"ל בְּשִׁיחַת שְׁפָתַיִתִּינוּ. שיחות בטלות ובפרט בבית הכנסת.

עחש"ל בְּסִתְרָה. חטאים שחטאתי בהיחבא, ועשיתי עין של מעלה כאינה רואה.

עחש"ל בְּעֵינַיִם רְמוֹת. התנאתי בליבי, וכלפי חוץ עשיתי עצמי עניו.

עחש"ל בְּפִתְחוֹן פֶּה. הצדקתי מעשי המקולקלים והטחתי דברים קשים כלפי הבורא.

עחש"ל בְּצַעֲדֵי רַגְלִים לְהָרָע. צעדתי והלכתי לדבר עבירה.

עחש"ל בְּקַפְצֵצֶת יָד. סגרתי ידי מלתן צדקה או עזרה לאחרים.

עחש"ל בְּרָצוֹן. חטאתי ברצון בלא שום אונס.

עחש"ל בְּשֹׁנְנָה. בשוגג.

עחש"ל בְּתִשּׁוּמַת יָד. הכחשתי בחוב שהיתי חייב.

על סדר תשר"ק, באור חזור.

עחש"ל בְּתַמְהוֹן לָבַב. לגלגתי על דברי חכמים, תמהתי על מצוות התורה ומתוך כך זלזלתי בהם.

עחש"ל בְּשִׁנְאֵת חֶנֶם. ואפילו רק בלב.

עחש"ל בְּרַגְלִים מְמַהְרֹת לָרוּץ לְרַעָה. הודרתי ומיהרתי לדבר עבירה ואפילו שלבסוף לא עשיתי רע.

עחש"ל בְּרַכִּילוֹת. סיפרתי דברים אפילו של אמת מאחד לשני, גילתי סוד חברי.

עחש"ל בְּקִשּׁוֹי עָרָף. סרבתי לקבל תוכחה ומוסר אפילו אחר היסורים.

עחש"ל בְּצִוְאָר עֵתֶק. דברתי נגד ה' בנאווה רבה.

עחש"ל בְּפִרְקַת עַל. תורה ומצוות.

עחש"ל בְּעִזּוֹת מִצַּח. העזתי פנים נגד תלמיד חכם או מי שגדול ממני.

עחש"ל בְּסִקּוֹר עֵין. הסתכלתי בדברים אסורים.

עחש"ל בְּנִמְטֵית גְּרוֹן. גאווה הנכרת בגופי, הלכתי בקומה זקופה.

עחש"ל בְּמִשְׁאֹ וּמִתָּן. נהגתי שלא באמונה ויושר בענייני מקח וממכר.

עחש"ל בְּלִשׁוֹן תַּרְמִית. לשון הרגילה בשקר ורמאות.

עחש"ל בְּכִנְסִיָּה שֶׁלֹּא לְשֵׁם שָׁמַיִם. אסיפה שאינה לכבוד ה' ורצונו.

עחש"ל בְּיוֹהָרָא. בנאווה, עשיתי מצוות בכדי שיכבדו אותי.

עחש"ל בְּמִמָּאת רַעִיּוֹן. טמאתי מחשבותי ברעיונות אסורים.

עחש"ל בְּחִלּוֹל הַשֵּׁם. ביייתי כבוד שמים, כל אחד לפי מדרגתו.

עחש"ל בְּזִלְזוֹל הוֹרִים וּמוֹרִים. לא כבדתי כראוי את אבי ואמי, ורבותי.

עחש"ל בְּוַעֲדוֹ עֲבָרָה. התכנסתי לדבר עבירה.

עחש"ל בְּהוֹצָאת דָּבָה. הוצאתי שם רע.

עחש"ל בְּדִבְרִים בְּטָלִים. דיברתי דברים בטלים ללא תועלת, ובאמצע הלימוד.

עחש"ל בְּנִאֻחַ וּבִזּוֹ. התנאתי וזלזלתי באחרים.

עחש"ל בְּגִלְגּוֹל זֶה וּבְגִלְגּוֹלִים אֲחֵרִים. כללי.

עַחֲשׁ"ל בְּבֹטְוֵי שְׁפָתַיִם. נדרתי ונשבעתי לבטלה, ודיברתי דברים אסורים.
עַחֲשׁ"ל בְּאֲכִילַת אֶסוּר. מאכלות אסורות (לא נזהרתי מספיק בבדיקת תולעים).
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אַבְרִים,
וְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה גִידִים, שֶׁל גּוֹפְנוֹ וְנַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ
וְנִשְׁמָתָנוּ וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָתָנוּ. כשאדם חוטא כל האברים שבאדם נטמאים.

וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, שְׁגָרְמָנוּ פָּנִים וּמוֹם בְּמַאֲתִים וְאַרְבָּעִים
וּשְׁמוֹנָה אַבְרִים, וְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה גִידִים שֶׁל אֲחֵרִים,
וּבְנוֹפֶם וְנַפְשָׁם וְרוּחָם וְנִשְׁמָתָם, וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָתָם. גרמתי לאחרים
לחטוא ונפגמו איברי נפשותיהם.

עַל חֲטָאִים שֶׁאֵנָּהנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם

עַל בְּטוּל מִצְוֹת עֲשֵׂה. כגון, תפילין, ציצית, מזוזה, קריאת שמע, ברכת המזון.
עַחֲשׁח"ע עַל לֹא הִנָּתַק לַעֲשֵׂה. כגון, גזל הניתן לתקן על ידי השבה.
עַחֲשׁח"ע עַל לֹא שָׂאִין בּוֹ מַעֲשֵׂה. כגון, הסתכלות אסורה, העלמת עין מאברה.
עַחֲשׁח"ע עוֹלָה. כגון, הרהורי עבירה, ביטול מצות עשה, (כיבוד אב ואם, צדקה),
לאו שאין בו מעשה, (לא תיקום ולא לימור, בל תשחית).
עַחֲשׁח"ע חֲטָאֵת. איסורי כרת שעשיתי בשוגג. כגון שחילל שבת ולא ידע את
הדין או ששכח ששבת היום.

עַחֲשׁח"ע קָרַבַּן עוֹלָה וְיִזְרַד. שנשבע לעשות או שלא לעשות, ועבר בשוגג.
(ונקרא עולה ויזרד כיון שתלוי בעשיר או בעני).

עַחֲשׁח"ע אָשָׁם תָּלוּי המסופק אם עבר עבירה בשוגג שחייב חטאת. ומי שבא
לדון ספק כרת.

וְאָשָׁם וְדָאִי. כפרתי ונשבעתי לשקר על ממון חברי.

עַחֲשׁח"ע מִפֶּת מִרְדּוֹת. כל איסורי דרבנן.

עַחֲשׁח"ע מִלִּקְוֹת אֲרָבָעִים. לאו מהתורה שיש בו מעשה, כגון גילוח בתער.

עַחֲשׁח"ע מוֹתָה בִּידֵי שְׂמִיָּם. כגון, האוכל פת בלי הפרשת חלה, פירות טבל,
המוציא שכבת זרע קודש לבטלה, העובר על דברי חכמים.

עחשח"ע מיתות מִשְׁנוֹת.

עחשח"ע פָּרַת שִׁמְיוֹ נִכְרָתִים וּמַת בְּקִיצוֹר יָמִים.

וְעֲרִירִי. שְׁמַת בְּלֹא בָנִים. כְּנוֹן; הָאוֹכֵל חֻמֵּץ בִּפְסַח, הָאוֹכֵל בִּיּוֹ"כ, גִּדְהָ.

עַל חֲטָאִים שְׁאַנְחֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם גְּלוּל בְּרוּמָם, וְצוּמָה, וְחֵי
בְּלִתִּי מְדַבֵּר, וְחֵי מְדַבֵּר.

עַל חֲטָאִים שְׁאַנְחֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי יְסוּרִים.

עַל חֲטָאִים שְׁאַנְחֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי עוֹנְשֵׁין.

עַל חֲטָאִים שְׁאַנְחֵנוּ חֵיבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין

סְקִילָה, הַמַּחֲלֵל שַׁבָּת, מְקַלֵּל אֲבִיו וְאִמּוֹ.

שְׂרָפָה, הָבֵא עַל אִשָּׁה וּבִתָּה.

הֶרֶג רוצח בְּמוֹזֵד.

וְהֶנֶּקֶן. הָבֵא עַל אִשָּׁת אִישׁ, מִכָּה אֲבִיו וְאִמּוֹ.

עַל מִצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה,

בֵּין שֵׁשׁ בָּם קוֹם עֲשֵׂה. מִקֵּיִם הַמִּצּוֹת בִּפְעוּלָהּ. כְּנוֹן, תְּפִלִּין, סוּכָה וְכוּדוֹ.

וּבִמִּצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה רֹבֵם עוֹבֵר בְּקוֹם וְעֲשֵׂה.

וּבֵין שְׁאֵין בָּם קוֹם עֲשֵׂה, מִקֵּיִם הַמִּצּוֹת בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה. כְּנוֹן, לִשְׁבוֹת בִּשְׁבוֹת

קוֹדֶשׁ, שׁוֹמֵעַ דְּבָרֵי תוֹרָה וְכוּדוֹ. וְהִלָּא תַעֲשֶׂה כְּנוֹן, לֹא

תִּשְׁנֹא אֶת אַחִיךָ בִּלְבַבְךָ.

בֵּין שְׁגָלוֹת לָנוּ וּבֵין שְׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שְׁגָלוֹת לָנוּ, כְּכָר

אֲמָרָנוּם לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם.

וְאֶת שְׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ, הֵם גְּלוּיִם וְיִדְוָעִים לְפָנֶיךָ, כִּי הִבֵּל גְּלוּי

וְצָפוּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר; הַנִּסְתַּרְתָּ לִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ,

וְהַנִּגַּלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

כִּי אַתָּה סוֹלְחָן לְיִשְׂרָאֵל, וּמוֹחֵל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל וּמִבְּלָעֶיךָ

אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלָח.